

ISTEN KIRÁLYSÁGA – 2. A királyság akadályai

Horváth Sándorné Éva élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Ságvár, 2016. 03. 07.

Öleljétek meg egymást egy szeretetöleléssel! Mondjátok azt, hogy szeretlek! Szeretettel köszöntelek benneteket, a mai napon én helyettesítem a pásztorunkat. A pásztorunk üzeni a hölgyeknek, hogy nőnap alkalmából sok boldogságot kíván mindenkinek.

A ságvári kis újságot kiosztottam, amit a pásztorunk küldött. Majd tanulmányozzátok át. Az első oldalon a húsvétal kapcsolatosan jelent meg egy tanítás, hogy mi a szegek, a töviskorona, a korbácsolás és az ecet jelentése. A második oldalon a magvető példázatát nézhetitek meg, a harmadik oldalon pedig az Isten királyságáról szóló kis tanítás van. Az utolsó oldalon a Házasság Hetével kapcsolatos alkalmakról láthattok fényképeket.

A mai tanítás: Isten királysága 2. rész – *A királyság akadályai.*

Lukács 12,31-32.

31. Csak keressétek az Isten országát, és ezek mind megadatnak néktek.

32. Ne félj, te kicsiny nyáj; mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy néktek adja az országot. Ámen.

A mi mennyei Atyánknak nagy öröme volt abban, hogy nekünk adta az Ő országát, az Ő királyságát, hogy nekünk jobb legyen. Jézus azt tanította itt az Igében, hogy elsőként az Isten királyságát és az abban lévő igazságot keressük, akkor minden megadatik nekünk. Ez a királyság úgy van felépítve a szívünkben, hogy ha megismerjük annak a működtetését, akkor onnan mindent elő tudunk a hitünkkel szólítani. Semmiből nem lesz hiányod, mert minden szükséged betöltetik. Legyen az fizikai szükség, vagy szellemi. A szeretet, békesség és sorolhatnám. A gyógyulás és az anyagiak szellemi is és fizikai is, mert imádkozunk szellemben mindenért, és amikor valóságba jön, akkor fizikailag jön valóságba. Például az élelem, a ruházat is, mert minden szükségünket betölti a mi mennyei Atyánk. Itt, a Lukács evangéliumban megnézünk két Igét, amiben a hitetlen farizeusok megkérdézik a drága Úr Jézust, hogy hogyan és mikor jön el az Isten királysága?

Lukács 17,20-21.

20. Megkérdéztetvén pedig a farizeusoktól, mikor jön el az Isten országa, felele nékik és monda: Az Isten országa nem szemmel láthatólag jön el.

21. Sem azt nem mondják: Ímé itt, vagy: Ímé amott van; mert ímé, az Isten országa tibennetek van. Ámen.

Amikor megkérdették a farizeusok az Úr Jézust, hogy mikor jön el, és hogyan jön el Isten királysága, Ő azt válaszolta, hogy nem szemmel láthatólag jön el, hanem szellemben kerül belétek. Ez szellemi úton kerül belénk, a szívünkbe. Jézus azt prófétaolta itt, amikor tanította a tanítványait, hogy sokan lesznek köztetek olyanok, akik addig nem halnak meg, amíg nem látják meg Isten királyságát a szívükben. Ezt mindenkinek mondta, nemcsak a tanítványainak. Mindenkinek, a farizeusoknak is.

Márk 9,1.

1. Azután monda nékik: Bizony mondom néktek, hogy vannak némelyek az itt állók között, akik nem kóstolnak addig halált, amíg meg nem látják, hogy az Isten királysága eljön hatalommal. Ámen.

A múlt alkalommal beszéltem arról a korszakról, ami átmenet volt az Ószövetségből az Újszövetségbe, melyben Jézus tanította a tanítványait és prédikált, szolgált az emberek felé. Ebben a korszakban éltek a farizeusok is. [Jelentős szerepet tölthettek be a zsidók között, valamint szembefordultak Jézussal és a tanításaival.] A nagyon idősök biztos meghaltak és nem éltek meg, hogy Isten királysága eljőjön, amikor az első pünkösdkor a Szent Szellem leszállt és a szívükbe költözött. Tanította őket az Úr Jézus. Megélték Jézus kereszthalálát, a

feltámadását, a mennybe menetelét, és a pünkösödöt. Mert az első pünkösöd volt az, amikor a szellemi királyság eljött a földre. Akkor újjászülettek az emberek és betöltek Szent Szellemmel. De nekünk, akik már újjá vagyunk születve, fel kell ismernünk, hogy a bensőnkben van ez a királyság, Isten királysága, és mi hordozzuk. Isten Igéje egy romolhatatlan mag, és Isten teljes királyságát egyetlen mag képes hordozni. Ez egy teljes birodalom, amely nyitott bankká válik, ha megismerjük ennek a működését, mert onnan hit által bármit kivehetünk. De különbség van a működés és a működtetés között. A működés egy elmélet, a működtetés pedig egy cselekedet. Példának vegyünk egy mosógépet, aminek van egy használati utasítása. Elolvassuk a használati utasítást, de nem biztos, hogy elsőre megértjük, akkor még nem tudjuk működtetni ezért át kell tanulmányozni, meg kell érteni, hogy hogyan kell használni.

A Biblia olvasása sem elégséges önmagában. Nem elég, ha csak elolvassuk, az Igét meg kell érteni, el kell benne mélyedni és meg kell cselekedni, mert ez által jön valóságba. Vannak olyan dolgok, amelyek gátolják és hatástalanítják Isten királyságának a működését, ami már ott van a szívünkben, amit már tudunk. Van, ami gátolja, hogy a valóságba jöjjön, mert megvalljuk az Igét, hitünk is van hozzá, de nem látjuk az eredményét. Valami gátolja a valóságba jövetelét. Több oka lehet ennek.

- Jézus elsőként a meg nem bocsátásról beszél

Lukács 17,3.

3. Őrizzétek meg magatokat: ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, dorgáld meg őt; és ha megtér, bocsáss meg neki. Ámen.

Vannak olyan emberek a világban is, a keresztények között is, akik a legkisebb hibát, a legkisebb tévedést sem tudják megállni szó nélkül. Ezzel sebet okoznak a másoknak. Főképp, ahogy mondtam, a világra jellemző, de előfordulhat azokkal, akik még nagyon fiatal csecsemők és nem tudnak növekedni, akiknek nincs megértésük. Az utóbbi esetekben gyakrabban előfordulhat, de mindenki tévedhet. Más szemében keresik a szálkát, de ugyanakkor a sajátjukban a gerendát sem látják meg. Ilyen a világ. Állandóan a másikkal foglalkoznak. Mit csinál, miért csinálja? Azért teszi, hogy sebet tudjon okozni. Ezt az igeverset megtaláljuk a Lukács evangélium 6. fejezetében.

Lukács 6,41,42.

41. Miért nézed pedig a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, mely a te saját szemedben van, nem veszed észre?

42. Avagy mi módon mondhatod a te atyádfiának: Atyámfia, hadd vessem ki a szálkát a te szemedből, holott te a te szemedben lévő gerendát nem látod. Te képmutató, vedd ki először a gerendát a te szemedből és azután gondold arra, hogy kivesd a szálkát, amely a te atyádfia szemében van. Ámen.

Jézus a keresztényeket a szeretetre tanítja, és hogy a megbocsátást helyezték előtérbe. Ha valaki megbántott és belátja a saját hibáját, majd bocsánatot kér tőled, akkor feltétlenül, feltétel nélkül bocsáss meg neki! Mindig meg kell tennünk.

Lukács 17,4.

4. És ha egy napon hétszer vétkezik ellened, és egy napon hétszer tehozzád tér, mondván: Megbántam; megbocsáss neki. Ámen.

Ezt írja a szent Ige. Amikor minket egyszer megbántanak, az is rosszul esik, és nehezünkre esik megbocsátani. De ha valaki hétszer követi el ugyanazt ellened, az még jobban fáj és a szíved legmélyéig hatol, de mégis mind a hétszer meg kell bocsátani. Ezt írja az Ige. Az Ige igazság, és mi meg tudjuk tenni, mert meg tudjuk tanulni. Tudunk áradni ezzel a szeretettel. Meg tudunk bocsátani. Nem baj, ha megbántanak, mi szeretjük, bárki legyen is az. Van egy másik igehely is, ami úgy szól, hogy hetvenszer hétszer is meg kell bocsátanunk. Nézzük meg a Máté evangéliumban:

Máté 18,21-22.

21. Ekkor hozzá menván Péter, monda: Uram, hányszor lehet az én atyámfiának ellenem vétkezni, és néki megbocsátanom? Még hétszer is?

22. Monda néki Jézus: Nem mondom néked, hogy még hétszer is, hanem még hetvenszer hétszer is. Ámen.

Már nem is számoljuk, mert a hetvenszer hétszer az annyira sok, hogy már nem is számoljuk. Pontosabban négyszázkilencven. A sértő személy, aki megbántott, hányszor volt már bocsánatot kérni, de te újra és újra megbocsátasz néki.

Lukács 17,5.

5. És mondának az apostolok az Úrnak: Növeld a mi hitünket! Ámen.

Az apostolok is elképzelhetetlennek tartották azt, hogy még hetvenszer hétszer is, vagyis négyszázkilencvenszer is megbocsásson ugyanannak a személynek. Úgy gondolták, hogy miatt sokkal több hitre van szükségük, hogy meg tudják cselekedni azt, amit az Úr Jézus mond nekik. De a hit egyedül csak az Ige hallása által növelhető. A hitünket mi tudjuk növelni az Ige által. Jézus nem tudott több hitet adni. Az újjászületéskor már megkaptuk ~~mi~~ a hit mértékét. A Róma 12,3-ban van a hit mértékéről Ige.

Róma 12,3.

3. Mert a nékem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy senki ne tartsa többre magát, mint kell, hanem józanul gondolkodjék, amint az Isten adja kinek-kinek a hit mértékét. Ámen.

Így a hitnek ugyanaz a szelleme van bennünk, mint ami Istenben van.

2Korinthus 4,13.

13. Mivel pedig a hitnek bennünk is ugyanaz a szelleme van, amint meg van írva: Hittem és azért szóltam; hiszünk mi is, és azért szólunk; Ámen.

Le van írva, köszönjük az Úrnak.

Lukács 17,6.

6. Monda pedig az Úr: Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, ezt mondanátok im ez eperfának: Szakadj ki gyökerestől, és plántáltassál a tengerbe; és engedne néktek.

A megbocsátáshoz nincs szükségünk akkora hitre, mint egy hegy, hanem elegendő az a kicsinyke magot, az elegendő arra, hogy az a helyzet megmozduljon az életedben. Akár gyógyulás, akár más probléma, viszály, vagy anyagi helyzet. Ha ezt megteszed, akkor egyszerűen le fog pattanni a szívedről a teher, a harag, a sérelem, a gyűlölet, mint egy nehéz páncél. Biztos voltatok már úgy ti is, hogy amikor valóságba jött egy dologra a megoldás akkor azt mondtad, hogy leesett egy nagy kő a szívemről. Tehát egy könnyebbéget, szabadságot érzett az ember a bensőjében. Biztos voltatok ti is ilyen feszengő érzésekkel a bensőtökben, hogy valami nyomta és annyira jó megszabadulni ezektől. Itt az Igében az eperfa csak egy jelkép. Egy problémát, egy hegyet, betegséget, tünetet, sérelmet, hiányt behelyettesíthetsz a helyébe. Felszólíthatod, hogy távozzon az életedből és az utadból. Ehhez Isten Igéjét kell a szánkra venni, ki kell mondani azzal a kis magnyi hittel, ami már ott van a szívünkben. Munkába kell állítani a szánkat is, a hitünket is. Így valóságba fog jönni. Például: meg nem bocsátás, Jézus nevében tűnj el a szívemből! Vagy tünet, tűnj el a kezemből, lábamból! Meg kell szólítani, mert minden tünetnek van füle és hallja. Ha hittel mondd ki Isten Igéjét, akkor meg fogod látni, hogy milyen változást végez el a szívedben, a szellemedben. Szólhatsz az eperfához, azaz bármilyen helyzethez azzal a kis magnyi hiteddel. Lehet az betegség, családi, házassági, gyermeknevelési vagy anyagi probléma is. Így fog jönni az áttörés, a szabadulás. Meg kell őrizni a szívünkben az elvetett magot, hogy minden körülmény és megpróbáltatás fölé tudjon növekedni. Fölé kell, hogy növekedjen, mert ez hozza meg a győzelmet. A hited olyan, mint egy mag, amit beletettél a földbe, a szívedbe és ha működteted, akkor megnézheted, hogy mit fog teremni az életedben. Lesz neki eredménye.

A magnak hatalma van a föld felett, mert a mag dönti el, hogy mit teremjen. Minden a maga neme szerint terem, mert amit vetsz, az fog teremni.

Jót is vethetsz abba a földbe, meg rosszat is. A szívedbe. Annak lesz hatalma az életed felett. Hitet vagy hitetlenséget vetsz? Nagyon jól kell használni a szánkat, hogy a gondolatainkat a helyes irányban tudjuk tartani. A szellem, az elme, test, gondolkodás, mindennek a szent Ige és Szellem legyen a mozgató rugója. Azt mondják, hogy amíg nem vagyunk újjászületve, addig olvashatjuk ugyan a Bibliát, de kódolva van, mert nem értjük meg. Amikor újjászületünk, befogadjuk a Szent Szellemet, aki által értjük meg a szent Igét. Nem tudom, ti hogy voltatok a Bibliával, de én, amikor olvastam az újjászületésem előtt, nem értettem meg, nagyon meseszerű volt a teremtés. A többi résznél nem tudtam, hogy miről van szó. Dicsőség az Úrnak, hogy idevezette az utamat nekem is, meg nektek is, mert hálákat adunk a ti életetekért is, és hogy növekedhetünk ebben a drága mennyei életben és hisszük azt, hogy jó földbe vannak vetve a magok. A hitünk olyan, mint egy szolga, akinek van egy feladata. Az a feladata, hogy végrehajtsa az imáinkat, beteljesítse, amit kiküldünk munkára. A hitünket küldjük ki. A hit addig nem pihenhet, amíg be nem végezte a munkáját. A tanítványok végül is megértették a megbocsátás működését. Megértették, hogy először hinni kell a szívükkel, majd a szájukkal kimondani és utána válik valósággá. Nálunk is ugyanígy működik.

- A következő királyságról szóló példázat a két szolga esete

Máté 18,23-27.

23. Annakokáért hasonlatos a mennyeknek országa a királyhoz, aki számot akart vetni az ő szolgálóival.

24. Mikor pedig számot kezde vetni, hozának eléje egyet, aki tízezer tálentummal volt adós.

25. Nem tudván pedig fizetni, parancsolá annak ura, hogy adják el azt, és a feleségét és gyermekeit, és mindenét, amije volt, és fizessenek. Ámen.

Abban az időben, ha az adós nem tudott fizetni, akkor őt és a családját is eladták rabszolgának és mindenüket, amijük volt. Ez nem volt valami rózsás helyzet ha belegondolunk. Nem együtt adták el a családot, hanem – gondolom – külön-külön a gyermekeket, az asszonyt és őt saját magát. Ráadásul mindenüket, amijük csak volt.

26. Leborulván azért a szolga előtte, könyörög vala néki, mondván: Uram, légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek néked.

27. Az úr pedig megszáván azt a szolgát, elbocsátá őt, és az adósságot is elengedé néki. Ámen.

Jó ura volt neki. Megszánta ezt a szolgát, aki tízezer tálentummal tartozott neki. Ez magyar forintban körülbelül hárommillió forintot jelent. Ezt a tartozást teljesen elengedte neki. Nem volt kis összeg, de elengedte neki, mert megszánta őt. Figyeljétek, mert ez a szív munkája, hogy milyen a bensője az embernek.

Máté 18,28.

28. Kimenvén pedig a szolga, találkozik eggyel az ő szolgatársai közül, aki száz dénárral volt néki adós; és megragadván azt, fojtogatja vala, mondván: Fizesd meg nékem, amivel tartozol.

Majd a különbséget meglátjátok.

A szolga, akinek elengedte az Úr a tartozást, kiment és találkozott a szolgatársával, aki 17 dénárral volt adós neki. Ez mai értékben számolva körülbelül ötezer forint. Ennyivel tartozott neki a szolgatársa és ő követelte tőle ezt az összeget. Menjünk tovább az Igében.

Máté 18,29-30.

29. Leborulván azért az ő szolgatársa az ő lábai elé, könyörög vala néki, mondván: Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek néked.

30. De ő nem akará; hanem elmenvén, börtönbe veté őt, mígnem megfizeti, amivel tartozik,

Elég gonosz volt ez a szolga, hogy ilyet tett a szolgatársával, pedig rajta irgalmat gyakorolt az ő ura, de ő nem volt könyörületes a szolgatársával. Neki már elengedte az ura azt a nagy összegű tartozást, ami körülbelül hárommilliót tesz ki. Igazából erre a kevés pénzre nem is volt már szüksége, és mégis követelte. Pedig nagyobb könyörületesség történt az ő élete felett. Olvassuk tovább az ígesort.

Máté 18,31-34.

31. Látván pedig az ő szolgatársai, amik történtek, felettébb megszorodának; és elmenvén, mindent megjelentének az ő uruknak, amik történtek.

32. Akkor előhivatván őt az ő ura monda néki: Gonosz szolga, minden adósságodat elengedtem néked, mivelhogy könyörögtél nékem:

33. Nem kellett volna-é néked is könyörülnöd a te szolgatársadon, amiképpen én is könyörültem rajtad?

34. És megharagudván az ő ura átadta őt a hóhérok kezébe, mígnem megfizeti mind, amivel tartozik.

Ebben a példázatban nem a pénzbeli tartozáson van a hangsúly, hanem azon, hogy nem gyakorolt a szolgatársával irgalmasságot, könyörületességet, vagyis nem bocsátott meg neki.

Akinek meg nem bocsátás van a szívében, annak az életében Isten megengedi a sátán munkálkodását. Tehát nem látta meg azt, hogy neki mekkora adósság lett elengedve, hogy milyen könyörületes szívű volt az ő ura. Ezt a szolgát gonosznak nevezi az Ige, mert nem gyakorolta a szolgatársával szemben azt a könyörületességet, amiben neki volt része.

Az Igében a hóhér keze pusztítót jelent. Ha valaki nem bocsát meg, nem törli ki a szívből a sérelmet, az állandóan magával cipeli ezt a terhet és tüskét. A meg nem bocsátás idején nem érvényes a szent védelem, mert aki állandó haragban van valakivel, annál nincs szent védelem. Annak nem tud az Úr segíteni, mert nem a szent Igére tekint. Ilyenkor kilépünk Isten tökéletes akaratából. Ezáltal nem is élvezhetjük egyáltalán Isten védelmét, mert így a hóhér kezébe adjuk magunkat. De ahogy Jézus megbocsát nekünk, ugyanúgy nekünk is meg kell bocsátanunk az ellenünk vétkezőknek, és nem csak másoknak, hanem magunknak is éppúgy meg kell bocsátani. Elsősorban saját magunknak teszünk vele rosszat, hogyha sérelmet és bármi tüskét hordozunk a szívünkben. Ezzel akadályozzuk a hitünk működését és így nem tudunk Isten védelme alatt lenni.

Nagyon sok betegségnek is a gyökere a meg nem bocsátás, a harag. Az ember gondolatait ez mindig elviszi és nem tud az Úr dolgaival úgy foglalkozni, ahogy kellene. Megbocsátás nélkül nem tud működni Isten királysága benned, és az Igének az elvetett magja nem tud gyümölcsöt hozni az életedben. Sem a gyógyulásban, sem a gyarapodásban, sem semmilyen más területen. Gyakran soroljuk a sérelmeinket, hogy kik és mivel bántottak meg bennünket, mert mindenkinek a saját elszenvedett sérelme a legnagyobb. Ez biztos. Mert mindenki..., mert engem megbántottak..., mert ha te ott lettél volna, tehát lehetne ragozni. De gondoljunk bele abba, hogy Jézus milyen szenvedésen ment keresztül, mit tettek Ővele? Megkorbácsolták, tövis koronát tettek a fejére, kigúnyolták, szembeköpdösték, keresztre feszítették, átszőgezték kezeit, lábait, és mindennek ellenére megbocsátott a bántalmazóinak, sőt a Mennyei Atyánk bocsánatát kérte rájuk: „Uram, bocsáss meg nekik, nem tudják, mit cselekszenek.” Ezt érdemes megtanulnunk és alkalmaznunk. Egy érző embernek meg kell ezt tanulni, és aki az Igében jár, meg tudja tenni. Idő kell hozzá, mint mindenhez, de ebben is folyamatosan növekedünk. Azt is megkérdezhettünk, hogy Jézus szenvedéseire képest hol vannak a mi elszenvedett tüskéink, amit mások okoznak nekünk? Hol vannak ezek a sérelmek ahhoz, amit Jézus szenvedett el? Ha összehasonlítjuk a saját dolgainkat és azt, amit Jézus tett értünk a kereszten, akkor már jobban érezzük magunkat, mert elvitte értünk a meg nem bocsátás és mindent, ami rossz. Az összes sérelmet, mindent elvitt helyettünk és értünk, hogy nekünk ne kelljen ezekkel foglalkozni.

Tehát bármit is teszünk, meg kell bocsátanunk és el kell felejtenünk a bántalmakat, és meg kell maradnunk a hit és a szeretet útján. Isten védettsége alatt élhetnénk ahelyett, hogy a pusztító területére tévednénk.

● A következő akadály az a múlt hibáira és sérelmeire való visszaemlékezés

A Lukács evangéliumhoz lapozzunk.

Lukács 9,62.

62. És monda néki Jézus: valaki az eke szarvára veti kezét, és hátratekint, nem alkalmas az Isten királyságára. Ámen.

Tehát, ha folyton visszatekintünk, és a múlton rágódunk, akkor nem tudjuk elvégezni Isten elhívását, és nem tudunk részesülni a menny áldásaiból. Pál apostol is elhatározta, hogy a múltat elfelejti és csak előre az elvégzendő feladatokra tekint, amit Isten rábízott. Ez egy nagyon jó Ige, nézzük meg a Filippi levélben.

Filippi 3,14.

14. De egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam mögött vannak, elfelejtem, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nékifeszülve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára. Ámen.

Most az jött fel bennem, hogy vannak olyan napjaink, amik nehézségekkel vannak tele. Aztán amikor másnap felébredünk, akkor azt mondjuk: de jó, hogy elmúlt. Ez egy új nap, a tegnapi már a múlt, és nem is emlékszem rá. De lehet ez egy olyan kellemetlen dolog is, ami csak egy órája történt. Tehát ezt is meg kell tanulnunk, hogy így működjön, hogy el is felejtem, nem is gondolok rá vissza. Csak, célegyenest megyek előre, és csak a jó és igei dolgokra kell gondolni, az Úr útjára.

Tehát a mögöttünk lévő dolgokat hagyjuk békén, mert az történelem, azt nem tudjuk már megváltoztatni. Egyébként is a hit a múltban nem képes működni, csak a most hit alapján működik. Zárd le a múltat, mert az új nap új feladatokkal vár, amit el kell végezni! A királyságnak vannak további akadályai is, és ehhez nézzük meg ezeket az alapelveket, amelyek általános szellemi törvények. Visszamegyünk a Lukács evangéliumhoz.

● Járjunk szeretetben az ellenségeinkkel és gyűlölőinkkel.

Lukács 6,27-28.

27. De néktek mondom, kik engem hallgattok: szeressétek ellenségeiteket, jól tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék,

Mondhatjuk, hogy a drága Úr Jézus szeretetre tanít minket, mert az Újszövetségnek a törvénye szeretet.

28. Áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, és imádkozzatok azokért, akik titeket háborgatnak. Ámen.

Tehát azt mondja az Úr Jézus, hogy járjunk szeretetben az ellenségeinkkel, a gyűlölőinkkel, és áldjuk meg őket, hogy Isten természetfeletti ereje át tudja őket formálni. Tehát mindig csak azt kell mondani, hogy: „Áldott vagy az Úrban!” „Megáldalak!”

A másik a Lukács 6,37-es igevers.

Lukács 6,37.

37. Ne ítéljetek és nem ítéltettek; ne kárhoztassatok, és nem kárhoztattok; megbocsásatok, néktek is megbocsáttatik; Ámen.

Tehát, ha nem ítélnék meg másokat, akkor mi sem fogunk ítéletet kapni azért. A keresztyéneknek nem az a feladatuk, nem azt a feladatot kaptuk Istentől, hogy másokat megítéljünk.

● Isten királyságában a vetés-aratás törvénye működik

Lukács 6,38.

38. Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színig teltet adnak az emberek a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek néktek, amellyel ti mérték. Ámen.

Isten gazdasági rendszerében a vetés, aratás törvénye működik. Az Ige biztosítékot ad arra, hogy aki vet, az bőven arat. Bőven fog aratni. Ez igaz a rossz magokra is!

- A vetés-aratás törvénye a cselekedetekben

Lukács 6,31.

31. És amint akarjátok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is akképpen cselekedjétek azokkal. Ámen.

Ez is a vetés-aratás alapelve, de nem az anyagiakra, hanem a cselekedeteinkre nézve. Ahogy másokkal bánunk, azt is fogjuk visszakapni. Ha valaki bántó módon cselekszik, akkor szoktuk mondani, hogy amit vetett, azt aratja majd le. De nem tőlünk kapja vissza, hanem mástól, erre is kell gondolni sok esetben.

Tehát, amit Jézus itt tanít, azok nem a mózesi törvények, hanem Isten királyságának általános szellemi alapelvei, szabályai. Ha ezeket nem tartjuk meg, akkor a hitünk nem fog működni és Isten királysága nem tud kivirágozni bennünk.

Isten elvárja tőlünk, hogy a rendelkezésünkre álló igei ismeret világosságában járjunk, s minél több ismeretünk van, annál nagyobb világosságot kapunk. Törekednünk kell arra, hogy minél több ismeretünk, kijelentésünk, megértésünk legyen az Igéből. Nem csak magunk miatt, hanem azért is, hogy minél többet tudjunk átadni másoknak. Ha ezt az ismeretet nem használjuk, akkor könnyen eleshetünk az áldásoktól. Nagyon jó, hogy az ember szívében már ennyi tudás van, és mindig több lesz, megtelik majd a kút. És azt mind át tudjuk adni, mert igazából Istennek a munkája, amit mi végzünk, az arról szól, hogy nemcsak magunk szeretünk növekedni, nemcsak mi szeretnénk minél többet megtudni, hanem másoknak is át tudjuk adni. Nem kell ahhoz pásztornak lenni, mert mindannyiunknak ez a feladata. A minimum az, hogy üdvösségre tudjunk vezetni embereket. Ámen. Köszönöm, hogy meghallgattatok.

A gyógyító sor következik, utána imádkozunk még. Kiosztottam a *test helyreállításáról* szóló imát, amit mindenkire kiírástunk. Halleluja!

ÉN A GYÓGYULT VAGYOK! – MEGVALLÁS A TEST HELYREÁLLÍTÁSÁRA

A hatalmi helyemről, a győztesként feltámadt Jézus nevében megvallom: Nem halok meg, hanem élek a véremben és szent egészségben hirdetem az Úr dicsőséges cselekedeteit! Megfutom a pályámat és betöltöm az elhívásomat. Folyamatosan ellenállok neked ördög, és a talpam alatt tartalak örök vesztesként, a Jézus nevében! Nem tűröm el a testemben a hazug tüneteket, megdorgálom azokat, teljes hatalmat veszek felettük és lezárok minden gonosz munkát! **A szent vér oltalma van felettem!** Az isteni DNS részeként bennem van a „gyógyulás program”, amely felülír minden helytelen működést! Az idegrendszerem csak helyes üzenetet továbbít a sejteim felé, így a házamban nincs rebellis építmény!

Megvallom, hogy amint Jézusnak sincs egyetlen tünete, az **én testem is hibátlan** a fejem tetejétől a lábam ujjáig, mert azt a Szent Szellem felügyeli, és a kenet áradásával tartja karban folyamatosan! Hálát adok Atyám, hogy a Te végtelen kegyelmedből és korlátlan ellátásodból nekem és szeretteimnek bősséggel szolgáltatod a krisztusi életet, amely folyamatosan munkálja a helyreállítást. Igényt tartok az isteni gyógyulásra, a Szellem munkáira, a csodákra és átveszem a szent örökségemet, a gyógyulást!

Én a gyógyult vagyok Krisztusban, mert meg van írva, hogy a kereszten teljes körű megváltást nyertem minden betegségtől! Az ár ki lett fizetve az Úr Jézus szent sebei által! Nem a hazugságaidnak hiszek ördög, hanem az Ige igazságának, ami szerint járok is! Az Igén elmélkedve tisztán tartom az elmém szűrőjét, így a szellememből kiáradó világosság elnyeli a sötétséget, a kórt! Aki elkezdte bennem a gyógyító munkát, az be is fejezi! (Fil. 1,6) Ámen!

Végül a szeretet éneket kérjük, ami az utolsó dalunk. Köszönöm a jelenléteteket, egy hét múlva találkozunk és hisszük, hogy itt lesz a pásztorunk is. Ámen.

*A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.